

The Luck Habit

อุปนิสัยแห่ง ความโชคดี

ดักลาส มิลเลอร์ เขียน
โสภพร คอร์ช แปล

อุปนิสัยแห่งความโชคดี • โสภภาพ คவர்ช IIPL

จากเรื่อง The Luck Habit

Copyright © Douglas Miller 2012

This translation of THE LUCK HABIT: WHAT THE LUCKIEST PEOPLE THINK, KNOW AND DO...AND HOW IT CHANGE YOUR LIFE 01 Edition is published by arrangement with Pearson Education Limited.

Thai language translation copyright © 2014 by The Post Publishing Public Company Limited through Silkroad Publishers Agency Co., Ltd.

ลิขสิทธิ์ภาษาไทย 2557 : โพสต์บุ๊กส์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-974-228-180-9

พิมพ์ครั้งที่ 1 : โพสต์บุ๊กส์, กรกฎาคม 2557

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

มิลเลอร์, ดักลาส.

The Luck Habit. อุปนิสัยแห่งความโชคดี.-กรุงเทพฯ : โพสต์, 2557.

272 หน้า.

1. จิตวิทยาประยุกต์. 2. ความสำเร็จ-แง่จิตวิทยา. I. โสภภาพ คவர்ช, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

158

ISBN 978-974-228-180-9

ราคา 220 บาท

บรรณาธิการบริหาร : ภาณี ลอยเกตุ

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร : จันทพร รักทัม

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : พรพิสุทธิ์ โอสถานนท์

พิสูจน์อักษร : วันนิยะ ภูประเสริฐ

ออกแบบปก : ธนูเทพ

รูปเล่ม : วนิดา สังฆะมณี

ผู้จัดการธุรกิจสำนักพิมพ์ : สุพร พรฤกษ์งาม

ฝ่ายจัดการธุรกิจสำนักพิมพ์และการตลาด : สิทธิชัย อิงคุณานนท์, พรพิมล วงอินทร์, กฤษณีย์ เตชะวิเศษรุ่งษ์, สงกรานต์ พลุลาสถิตย์

จัดพิมพ์โดย

บริษัท โพสต์ พับลิชชิง จำกัด (มหาชน)

136 ถนน ณ ระนอง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110 <http://www.postbooksonline.com>

แยกสีและพิมพ์ที่

แผนงานพิมพ์พาณิชย์

บริษัท โพสต์ พับลิชชิง จำกัด (มหาชน)

136 ถนน ณ ระนอง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์ 0-2616-4000 ต่อ 3133

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ 2 ถนนบางกอกวัย-จางโนม ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3 Homepage : <http://www.naini.com>

สงวนลิขสิทธิ์โดย บริษัท โพสต์ พับลิชชิง จำกัด (มหาชน)

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	5
คำนำผู้แปล	7
บทนำ	11
1 ปัจจัยแห่งความโชคดี	25
2 สิ่งที่พลัดกันให้เกิดความโชคดี	61
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 1 - รู้ว่าอะไรสำคัญสำหรับคุณ	63
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 2 - รู้สึกตื่นตัวและมีชีวิตชีวา	73
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 3 - ทำได้และจะทำ	80
3 การเรียนรู้	87
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 4 - ความล้มเหลวเป็นสิ่งดี	89
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 5 - รู้จักความสามารถของคุณ	99
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 6 - เปิดกว้างต่อผลตอบรับ	103
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 7 - สร้างรูปแบบการเรียนรู้ของคุณเอง	114
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 8 - เปลี่ยนความกลัวให้เป็นการเติมเต็ม	126

4 การปฏิบัติงาน	135
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 9 - ทำงานหนัก	137
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 10 - ประเด็นคืออะไร	147
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 11 - คิดโดยไม่ต้องคิด	157
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 12 - รู้สึกสดชื่นอยู่เสมอ	161
5 เป้าหมาย	169
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 13 - มีเป้าหมายชีวิต	172
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 14 - มีเป้าหมายระยะสั้น	181
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 15 - ใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบัน	190
6 พุคคล	197
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 16 - พฤติกรรมบ่มเพาะพฤติกรรม	199
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 17 - สร้างเครือข่าย	213
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 18 - มีอิทธิพล	225
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 19 - แบ่งปันความสำเร็จ	234
7 โอกาส	241
ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 20 - มองเห็นโอกาส	243
บทสรุป	267
แหล่งข้อมูล	269
คำขอบคุณ	270
เกี่ยวกับผู้เขียน	271
ประวัติผู้แปล	272

คำนำสำนักพิมพ์

มีหลายคนเชื่อว่า “โชค” นั้นเป็นชะตากรรมในอีกรูปแบบหนึ่ง จะโชคดีหรือโชคร้าย ก็แล้วแต่ชะตากรรมนำพา นั่นคือสิ่งที่อ้างอิงจาก สมมติฐานและความเชื่อทางศาสนา

ขณะที่อีกด้านหนึ่ง หลายคนเชื่อว่า “โชค” เกิดขึ้นจากการกระทำ เป็นสิ่งที่คนสร้างขึ้นมาเอง ไม่ว่าจะโชคดีหรือโชคร้าย

เมื่อเป็นเรื่องของ “โชค” มนุษย์ทุกคนล้วนอยากพบเจอแต่ ความโชคดี ทั้งในการดำเนินชีวิตและหน้าที่การงาน ผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตหลายคนต่างไขว่คว้าโชคด้วยมือของตัวเอง โชคที่มาจาก การเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา โชคที่มาจากประสบการณ์และการฝึกฝน ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จน “โชค” เหล่านั้นกลายเป็น “ความโชคดี” ที่ทำให้ ชีวิตประสบความสำเร็จ

“อุปนิสัยแห่งความโชคดี” โดย ดักลาส มิลเลอร์ มองว่า “โชคดี” นั้นเป็นสิ่งที่คุณสามารถสร้างขึ้นได้ โดยอาศัยปัจจัย 20 ประการ ที่จะทำให้ ชีวิตของคุณประสบความสำเร็จ เช่น การรู้จักความสามารถของตัวเอง การเปิดใจกว้างต่อผลตอบรับ การเรียนรู้ การเติมเต็ม การทำงานหนัก และการบ่มเพาะพฤติกรรม เป็นต้น

6 อุปนิสัยแห่งความโชคดี

การกระตือรือร้นไขว่คว้าโอกาส การสร้างเป้าหมายเพื่อไปให้ถึงยังสิ่งที่คุณตอบว่า “ใช่” การเรียนรู้จากประสบการณ์ การฝึกฝน เป็นรากฐานของความโชคดีและความสำเร็จ หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้คุณเติบโต เข้าใจตัวเองและคนอื่นมากขึ้น

โพสท์บุ๊คส์

คำนำพิุแปล

“เธอโชคดีจัง ประภาดอะไรก็ชนะทุกที”
“แกโชคดีจริงๆ เจ้านายเลือกให้ไปทำโปรเจกต์ใหญ่”

ฯลฯ

เชื่อว่าคุณผู้อ่านคงเคยได้ยินคำว่า “โชคดี” ในบริบทเหล่านี้ มาบ้าง แม้รายละเอียดอาจเปลี่ยนไป แต่อารมณ์ น้ำเสียง ความรู้สึก ที่สะท้อนออกมาจากประโยคเหล่านี้ ล้วนไม่ต่างกัน มันบ่งบอกถึงความดีดพ้อของคนที่พูดว่าทำไมตนเองไม่ “โชคดี” อย่างนั้นบ้าง และไม่มีอะไรอยู่เบื้องหลังความโชคดี นอกจากปัจจัยที่เราคุมไม่ได้ อย่าง คำกล่าวที่ว่า “บุญพาวาสนาส่ง”

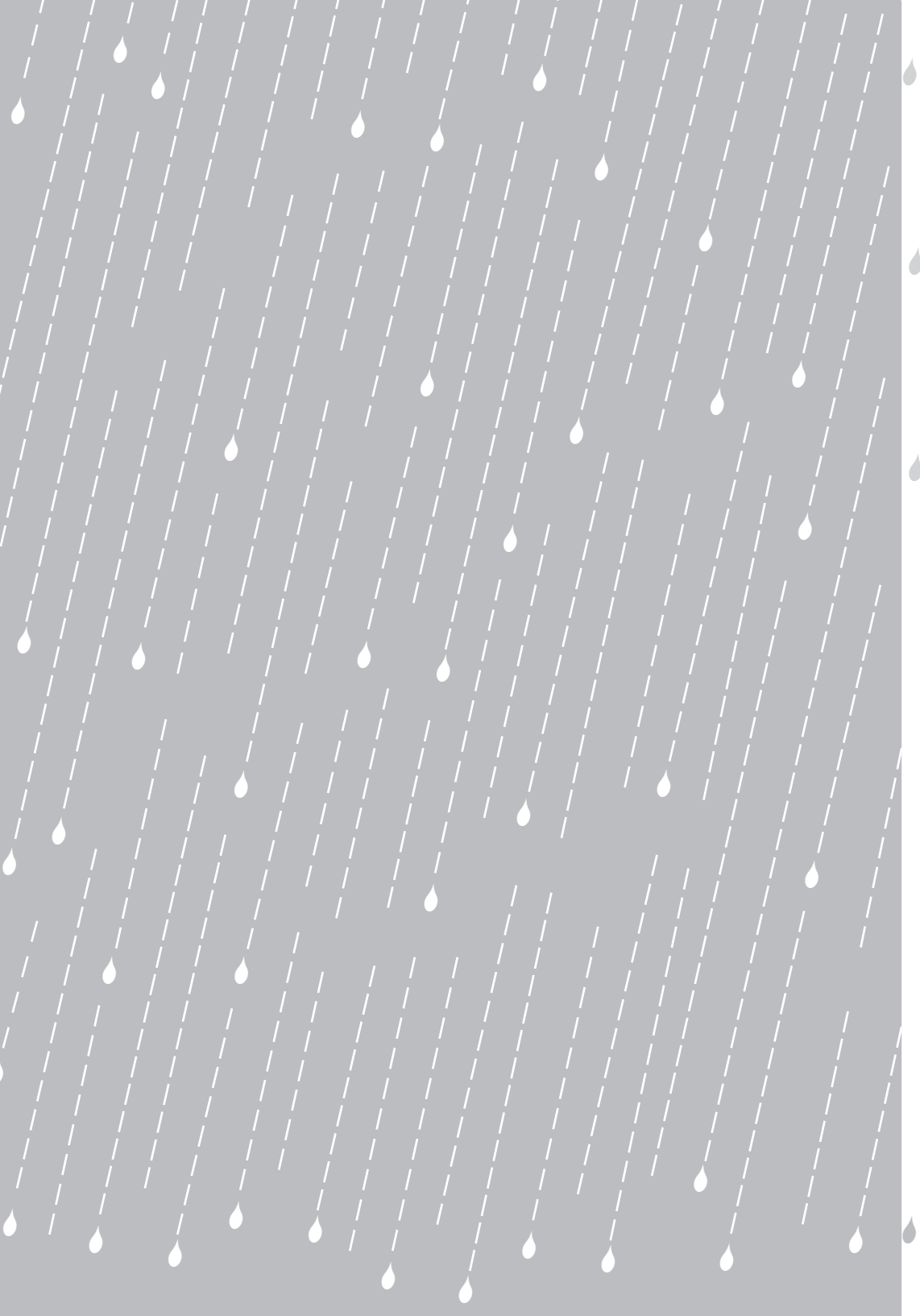
ดิฉันมีความเชื่อส่วนตัวมาโดยตลอดว่า คนที่โชคดีนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องของ “โชค” แต่เพียงอย่างเดียว แต่มีเรื่องของความขยันหมั่นเพียร เตรียมพร้อม เตรียมตัว ร่วมอยู่ด้วย เพราะโชคก็เหมือนกับโอกาส ที่เราเองต้องพร้อมรับเมื่อมันเข้ามาหา มิเช่นนั้นแล้ว โชคหรือโอกาสที่ว่า ก็จะไม่หลุดลอยไปและอาจไม่หวนคืนมาอีก

ดังนั้น เมื่อได้แปล *The Luck Habit - อุปนิสัยแห่งความโชคดี* ดิฉันจึงรู้สึกว่าคุณเชื่อของตัวเองได้รับการตอกย้ำว่าจริง จากผู้ที่ประสบความสำเร็จหลากหลายวงการ 6 ท่าน เบื้องหลังของ “ความโชคดี” จึงมีการทำงานหนัก ความมุ่งมั่น การมีเป้าหมายที่ชัดเจน ฯลฯ อยู่มากมาย ซึ่งเมื่อตีแผ่อุปนิสัยแห่งความโชคดีออกมาเป็น 20 ประการดังที่คุณดักลาส มิลเลอร์ได้ทำในหนังสือเล่มนี้แล้ว ก็ทำให้เราๆ ท่านๆ ลองเลือกมาปฏิบัติตามได้ไม่ยาก และเชื่อเหลือเกินว่า หากได้ทำตามอย่างสม่ำเสมอแล้ว ชีวิตของคุณจะต้อง “โชคดี” ขึ้นอย่างแน่นอน

ขอบคุณโพสต์บุ๊กส์ที่นำหนังสือดีๆ อย่างนี้มาแปลให้คุณผู้อ่านชาวไทยได้อ่านกันค่ะ

โสภภาพร ควรรษ์

แต่ ลิลลี่และอิซาเบล
รักไม่มีวันจบสิ้น

บทนำ

“ผมคิดว่า โชคดี คือความรู้สึกที่ตระหนักได้ถึงโอกาส
และความสามารถที่จะคว้าโอกาสนั้นมาใช้ให้เกิด
ประโยชน์ คนทุกคนมีช่วงเวลาที่เลวร้าย แต่ทุกคนก็
มีโอกาสเช่นกัน”

ชามูเอล โกลด์วีน ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์

โชคดีมีอยู่จริงและมีอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง เราใช้คำคำนี้ตลอดเวลา แต่ไม่ค่อยได้คิดกันว่าจริงๆ แล้วมันหมายความว่าอย่างไรในทางปฏิบัติ เราพูดเป็นนัยถึงคำว่า “โชคดี” เมื่อเราใช้สำนวนอย่างเช่น “ถูกที่ ถูกเวลา” หรือไม่ก็ “ถูกที่ ผิดเวลา” หรือคำกล่าวคลาสสิกของผู้ที่เชื่อในโชคชะตาที่ว่า “ไม่สำคัญว่าคุณรู้อะไร แต่สำคัญที่คุณรู้จักใคร” เช่นเดียวกับสำนวนส่วนใหญ่ มันมีอะไรมากกว่าแค่ความจริงอยู่ในนั้น หนังสือ *อุปนิสัยแห่งความโชคดี* เป็นเรื่องของการยอมรับสิ่งเหล่านี้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นจริงในแง่ที่ว่า ชีวิตมีแง่มุม

หลายอย่างที่คุณไม่สามารถควบคุมได้ อย่างไรก็ตาม หากคุณเชื่อว่า “คนที่คุณรู้จัก” เป็นสิ่งสำคัญแล้วละก็ คนที่มีอุปนิสัยแห่งความโชคดี จะมีโอกาสรู้จัก “คนที่ใช่” มากกว่าจะแค่เหมาเอาเองว่าพวกเขาไม่มีโอกาสรู้จัก... และไม่มีวันจะได้รู้จัก แต่ขอให้รู้ด้วยว่า “สิ่งที่คุณรู้” ก็สำคัญพอๆ กับ “คนที่คุณรู้จัก”

อย่างไรก็ดี บ่อยครั้งเราสับสนคำว่า “โชค” กับ “ชะตากรรม” ชะตากรรมนั้นบ่งบอกว่ามีมือชี้หน้าที่ควบคุมไม่เฉพาะแต่ความคิด การกระทำและพฤติกรรมของเราเท่านั้น แต่หากมองกันอย่างสุดซึ้งแล้ว ยังรวมไปถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับเราในชีวิต หลายศาสนามีพื้นฐานอยู่บนสมมติฐานดังกล่าว แต่ความคิดของเราในหนังสือเล่มนี้ เกี่ยวข้องกับโชคที่คุณสามารถสร้างขึ้นมา และไม่ใช้ “เหตุการณ์” ที่จะเกิดขึ้นอยู่ดี ไม่ว่าคุณจะทำหรือไม่ทำอะไร อยู่หรือไม่อยู่ในสถานที่หนึ่ง ณ เวลาหนึ่ง ก็ตาม

“คนที่เชื่อในชะตากรรม” จะพูดถึงความโชคดีราวกับว่าพวกเราบางคนมีมันบรรจุอยู่ในดีเอ็นเอ ในขณะที่คนอื่นๆ ไม่มี เรา “เกิดมาโชคดี” หรือไม่งั้นก็ไม่ได้เกิดมาโชคดี การยอมรับชะตากรรมของตนเองอย่างไม่ลืมหูลืมตาว่า เป็นแค่การพบกันอย่างสุขสมของสเปิร์มหนึ่งตัวกับไข่หนึ่งใบ (และ ณ จุดนี้ มันไม่เป็นไรที่จะพูดว่า การกระทำที่ทำให้คุณเกิดขึ้นมานั้น แท้จริงแล้วก็แค่เป็นแค่นิยามแบบ “โบราณ” ของคำว่า “โชค” เหมือนกัน) และผลงานสร้างสรรค์ที่ตามมาก็คือ “ตัวคุณ” ซึ่งถูกขีดเส้นกำหนดไว้ล่วงหน้า เป็นหนึ่งในทัศนคติที่ทำลายชีวิตมากที่สุดที่สามารถติดตัวคุณไปตลอดชีวิต

คนที่เชื่อในชะตากรรมไม่เคยผิดหรอก ถ้าคุณคิดว่าชะตากรรมเป็นตัวกำหนดอนาคตของคุณ ไม่ว่าจะเพราะพรสวรรค์ (หรือการ

ไว้ซึ่งพรสวรรค์) ตั้งแต่เกิด หรือเป็นเพราะชีวิตคือลำดับขั้นตอนของ เหตุการณ์ต่างๆ ที่อยู่เหนือการควบคุมของคุณ คุณจะพบว่าตัวเอง ถูกเสมอ เพราะคุณจะนั่งเอนหลังฟังแก้อีโซฟาหนานุ่ม และรอให้ เหตุการณ์สารพัดเกิดขึ้นกับคุณ มันจะควบคุมคุณ เพราะคุณเลือก ที่จะไม่ควบคุมมัน

การพูดคุยกับตัวเอง

เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา ผมได้ยืมคำพูดหลักแหลมที่ดัดแปลงมาจากคำกล่าวโบราณ และยังคงก้องอยู่ในใจของผมตั้งแต่บัดนั้นเป็น ต้นมา มันมีอยู่เพียงว่า

*“ไม่เร็วและก่อนหินอาจทำให้กระดูกกระเดี้ยฉันทัก
แต่คำพูดสามารถทำลายฉันอย่างถาวร”*

ผมได้ยืมถ้อยคำเหล่านี้จากเอ็มทีวี และผมจินตนาการว่านักดนตรีที่เอ่ยมันออกมาคงกำลังนึกถึงคำพูดที่ผู้อื่นพูดกับเขา และเขาก็พูดถูก แต่สิ่งหนึ่งที่เราไม่ค่อยได้นึกถึงกัน และอาจสำคัญมากกว่า ด้วยซ้ำก็คือ คำพูดเกี่ยวกับตัวเราที่เราพูดกับตัวเอง ทั้งคุณและผมต่างก็ใช้เวลามากมายพูดคุยกับตัวเอง บทสนทนาเหล่านั้นที่เกิดขึ้นในหัวสมองของเราตลอดเวลา ทั้งในตอนที่เราประเมินว่าทำไมอะไรต่ออะไรจึงเกิด(หรือไม่ได้เกิด)กับเรา ใครเป็นผู้ควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้น(หรือไม่ได้เกิดขึ้น) และทำไมเราจึงมีปฏิกิริยาตอบสนองแบบนั้นๆ

(หรือไม่ตอบสนองเลย)ต่อสถานการณ์ต่างๆ ล้วนเป็นสิ่งที่สำคัญมาก คำบรรยายข้างต้นนี้พาเราไปถึงแก่นกลางของหนังสือ *อุปนิสัยแห่งความโชคดี* ส่วนใหญ่ของหนังสือเล่มนี้จะเกี่ยวกับการฟังเสียงบทสนทนาภายในใจของคุณหรือเอสไอดี (sound inner dialogue – SID) หรือถ้าปัจจุบันบทสนทนานั้นเข้าข่ายจำนนต่อชะตากรรม หรือสะท้อนให้เห็นถึงการขาดความเชื่อมั่นในตัวเองแล้วละก็ หนังสือเล่มนี้จะเป็นเรื่องของการเปลี่ยนโทนเสียงของคำบรรยายที่คุณมีกับตัวเอง บทที่ 6 จะมีตัวอย่างของการที่เอสไอดีสามารถช่วยคุณได้ ซึ่งเราพูดถึงทักษะของการสร้างเครือข่าย แต่แนวคิดของการมีบทสนทนาเชิงบวกในหัวของคุณจะปรากฏให้เห็นตลอดหนังสือเล่มนี้

ปัจจัยแห่งความโชคดี

บทแรกของหนังสือเล่มนี้เป็นแบบสอบถามที่จะพาคุณไปรู้จักปัจจัยแห่งความโชคดี 20 ประการโดยผ่านชุดคำถามที่เกี่ยวข้องกัน คำถามเหล่านี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้คุณคิดทบทวนเกี่ยวกับชีวิตของคุณเอง รวมทั้งแนวทางที่คุณใช้จัดการกับมัน ระบุให้ชัดกว่านั้นก็ คำถามเหล่านี้จะดึงเอาประสบการณ์ส่วนตัวของคุณออกมา เพื่อให้คุณสามารถนำเครื่องมือทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในหนังสือเล่มนี้ไปใช้ได้

ส่วนที่เหลือของหนังสือเล่มนี้จะเกี่ยวเนื่องกับปัจจัยทั้ง 20 ประการ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วจะก่อให้เกิดอุปนิสัยแห่งความโชคดีของคุณ โดยแบ่งออกเป็น 6 บท ดังนี้

- **บทที่ 2 – สิ่งทีผลกดันให้เกดความโชคด** นีจะเป้นรื่องเกยวกับการ “รู้ลึก” ว่าอะไรที่ใช่ (และแน่อนว่าอะไรที่ไม่ใช่) สำหรับคุณ ไม่มีประโยชน์ที่จะทำลิ่งที่คุณไม่ได้รู้ลึกชอบ
- **บทที่ 3 – การเรยนรู้** การเรยนรู้เรมต้นจากควมนอนบ่นอมถ่อมตน – “ฉันไม่รู้ และไม่สามารถรู้ทุกอย่าง” – แต่กัต้องมึพลังต้นตวอย่างล้นเหลือด้วย – “... แต่ฉันอยากเรยนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่ฉันจะทำได้” ควมปรารถนาที่จะเรยนรู้ของคุณ คือเหตุผลสำคัญที่สุดที่ทำให้คุณหยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นม และหากปราศจากควมปรารถนาที่จะเรยนรู้นี้ คุณจะไม่ได้พัฒนาและเติบโตในทศทางที่คุณสามารถเป้นได้
- **บทที่ 4 – การปฏิบัติงาน** บทนี้จะเน้นไปที่วิธีทำผลงานให้เหนือกว่าระดับที่คุณเชื่อว่าคุณสามารถทำได้ ไม่ว่าจะเป้นในที่ทำงาน ที่บ้าน หรือในการละเล่น
- **บทที่ 5 – เป้าหมาย** ไม่ว่าจะคุณจะมีแผนการชีวิต เป้าหมายระยะสั้น หรือใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบัน คนส่วนใหญก็จำเป็นต้องมีเป้าหมายระดับหนึ่งในชีวิต
- **บทที่ 6 – ผู้คน** บทนี้จะครอบคลุมประเด็นเฉพาะเจาะจง – การสร้างเครือข่าย การสร้างควมน่าเชื่อถือ และการรับมือกับคนยากๆ บทนี้เป็นรื่องของการมองว่าผู้คนคือจุดแกนกลางพลังบวกในชีวิตคุณ
- **บทที่ 7 – โอกาส** มีผู้คนที่เราคิดว่าพวกเขาโชคด ซึ่งดูเหมือนจะมีโอกาสที่ดีที่สุดในชีวิตเข้ามาตลอดเวลา แต่นี่ไม่ใช่รื่องของโชคด พวกเขาสร้างโอกาสเหล่านี้ให้ตัวเอง ทั้งในแง่ของวิธีคิดเกยวกับชีวิตและในแง่ของการกระทำของพวกเขา

คน “โชคดี” กังทก

สิ่งหนึ่งที่ช่วยผมมาตลอดในชีวิตของผม และผมก็แน่ใจว่ามันเป็นจริงสำหรับคุณเช่นกัน นั่นคือ การได้รู้ว่าอุปสรรคมากมายที่เราเผชิญไม่ได้แตกต่างจากอุปสรรคที่คนอื่นเผชิญเท่าไรนัก เราทุกคนล้วนเจอปัญหาของกันและกันในรูปแบบของตัวเอง และเราทุกคนก็มีโอกาสของกันและกันในรูปแบบของตัวเองด้วยเช่นกัน

เพื่อช่วยให้คุณพัฒนาอุปนิสัยแห่งความโชคดี ผมได้สัมภาษณ์คนหกคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิต พวกเขาไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่ไม่โด่งดัง แต่พวกเขาเป็นตัวอย่งดีเยี่ยมซึ่งแสดงให้เห็นว่าเทคนิคที่คุณกำลังจะเรียนรู้จากหนังสือเล่มนี้ใช้การได้ดีในโลกแห่งความเป็นจริง ต่อไปนี้คือเรื่องราวสั้นๆ เกี่ยวกับพวกเขาแต่ละคน

โจนาธาน บอนด์

“คุณคิดว่าคุณกำลังทำได้ดีแล้ว แต่บางทีมันอาจจะไม่ใช่”

โจนาธาน เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบุคคลของบริษัทกฎหมายชั้นนำแห่งหนึ่งในสหราชอาณาจักร และเคยได้รับตำแหน่ง “ผู้อำนวยการฝ่ายบุคคลดีเด่นประจำปี” จากนิตยสาร *เดอะ ลอว์เยอร์* เขาทำงานให้กับองค์กรระดับโลกด้านกฎหมายและการธนาคารหลายแห่ง โจนาธานชอบอ้างคำพูดของเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งที่เขาชอบบลูกคลีด้วย ซึ่งบอกว่า “ถ้าคุณประสบความสำเร็จ คุณจะมีความคอยวิพากษ์วิจารณ์คุณ” การพัฒนาวิหวนั่งให้หนาขึ้นเป็นสิ่งสำคัญในโลกกฎหมายที่เต็มไปด้วยการกระทบกระทั่ง

ทำไมถึงเป็นโจนาธาน?

โจนาธานกำลังอยู่ท่ามกลางความสำเร็จในอาชีพการงาน เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในวิชาชีพของตนเอง เขาต้องเปิดกว้างต่อผลตอบรับระดับบุคคล และระหว่างที่เขาบริหารทีมที่ต้องให้บริการภายในแก๊งพนักงาน เขาต้องเปิดกว้างต่อความปรารถนาและความต้องการของคนอื่นๆ ด้วย ประสบการณ์ของเขาเป็นตัวช่วยที่ดีเยี่ยมในการสร้างบทที่ 3 ซึ่งว่าด้วย “การเรียนรู้” และบทที่ 4 ซึ่งเกี่ยวกับ “การปฏิบัติงาน”

อดัม จี

“การสร้างเครือข่ายเป็นความยินดีอย่างหนึ่ง”

อดัมเป็นหนึ่งในคณะกรรมการที่มีประสบการณ์มากที่สุดคนหนึ่งของโครงการกระจายเสียงและแพร่ภาพออกอากาศเชิงปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อผสมของสหราชอาณาจักร ขณะนี้เขาเป็นบรรณาธิการกำกับดูแลสื่อผสม (ด้านข้อเท็จจริง) ทางช่อง 4 ในกรุงลอนดอน ผลงานล่าสุดของเขาประกอบด้วยซีรีส์ *เดอะ บิ๊ก พิช ไฟต์* ร่วมกับอิว เวิร์นลีย์-วิทจิงสตอล *เอ็มบาราสซิ่ง บอดีส์*, *เดอะ เกรท บริติช พร็อพเพอร์ตี้ สแกนดัล* และ *เจมีส์ ดรีม สคูล*

อดัมชนะเลิศรางวัลระดับนานาชาติมากกว่า 70 รางวัลจากผลงานการผลิตของเขา ซึ่งรวมถึงบาฟต้าสามรางวัล อาร์ทีเอสอวอร์ดสามรางวัล มีเดียการ์ดเดียนอินโนเวชันอวอร์ดสองรางวัล ดีไซน์เคาน์ซิลมิลเลนเนียมอวอร์ดหนึ่งรางวัล และแกรนด์ อวอร์ดในงานเทศกาลภาพยนตร์และโทรทัศน์นานาชาติที่นิวยอร์ก

เขาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการด้านโทรทัศน์และรายการ

บันทึกเชิงปฏิสัมพันธ์ของบาฟต้า และเป็นสมาชิกผู้มีเสียงโหวตของสถาบันภาพยนตร์ยุโรป เขาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ขององค์กรคิดเจอร์ 24 รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาของ เดอะ ดี ฟาวนด์ชั่น และนิตยสาร *ดิสออร์เดอร์*

ทำไมถึงเป็นออดัม

ออดัมมีบางอย่างที่เยี่ยมยอดที่จะเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับผู้คนและความสัมพันธ์ของเขากับคนเหล่านี้ เขาเป็นคนให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์ (ทั้งของคนอื่นและของตัวเอง) และเขาเป็นนักสร้างเครือข่ายตัวฉกาจ ที่สำคัญที่สุดคือเขาไม่ได้สร้างเครือข่ายเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว เขาสร้างเครือข่ายเพราะผู้คนทำให้เขาสนใจ มุมมองของเขาต่อการสร้างเครือข่ายนั้นสำคัญอย่างยิ่งในบทที่ 6 “ผู้คน” เช่นเดียวกับในบทที่ 4 “การปฏิบัติงาน” เนื่องจากเขามีความคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ช่วยให้เขาผลิตผลงานที่ดีออกมา

เบอร์นิส โมรัน

“จงฟังเสียงหัวใจของคุณ”

ด้วยการที่มีคุณพ่อทำงานให้กับแอร์ลิงกัส จึงไม่น่าแปลกใจที่เบอร์นิสจะตกหลุมรักการบินตั้งแต่อายุยังน้อย เธอใฝ่ฝันว่าจะได้บิน และหลังจากเอาชนะความล้มเหลวนับครั้งไม่ถ้วน เธอก็ทำความฝันนั้นให้เป็นจริงด้วยการเป็นกัปตันหญิงที่อายุน้อยที่สุดในยุโรป เมื่อเธอบินให้กับไรอันแอร์ แต่ความฝันของเธอยังคงดำเนินต่อ เธอปรารถนาจะทำงานกับเวอร์จิ้น แอปปีผ่านไป ตอนนี้เธอบินเครื่องโบอิง 747 ให้กับเวอร์จิ้น แอตแลนติก เบอร์นิสไม่ได้ “โชคดี” สิ่งที่ยกออกกล่าวในหนังสือเล่มนี้ก็คือ เธอจำเป็นต้องมีความตั้งใจอย่างแรงกล้า ความขยัน

ชั้นแข็ง และความคิดที่ชัดเจนเพื่อไปให้ถึงจุดที่เธอยืนอยู่ในปัจจุบัน เบอร์นิสยังเป็นนักธุรกิจหญิงอีกด้วย เธอบริหารงานบริษัทแห่งหนึ่ง ซึ่งจัดหาขนมหวานสำหรับโอกาสพิเศษต่างๆ

ทำไมถึงเป็นเบอร์นิส

เบอร์นิสประสบความสำเร็จในการรวมเอาส่วนประกอบสำคัญสองอย่างที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาอุปนิสัยแห่งความโชคดี นั่นคือ ความสามารถในการฟังเสียงของหัวใจ (ความฝันของเด็กหญิงตัวน้อย) และรวมสิ่งนี้เข้ากับความคิดที่ชัดเจนซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการช่วยให้เธอบรรลุเป้าหมายเฉพาะเจาะจง (อย่างที่แสดงให้เห็นในบทที่ 5 “เป้าหมาย”)

โม นาซัม

“ผมจะไว้วางใจไม่พอใจก็ยอมได้”

โม นาซัม เป็นนักกีตาร์ที่มีชื่อเสียงระดับโลกและเป็นครูสอนดนตรี เขาเป็นหนึ่งในผู้นำของขบวนการฟื้นฟูดนตรีแจ๊ซของอังกฤษช่วงทศวรรษ 1980 เล่นดนตรีร่วมกับวงที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอย่าง แจ๊ซ วอร์ริเออร์ส และแสดงร่วมกับวงอื่นๆ อีกมาก รวมทั้งร่วมงานกับศิลปินป๊อปหลายคนเป็นบางโอกาส เขายังเล่นดนตรีที่ร็อกซ์ เฟสติวัล ฮอลล์ในลอนดอน และสถานที่ชั้นนำอื่นๆ ทั่วโลกอีกด้วย ปัจจุบันเขาเป็นหัวเรือใหญ่ของโครงการเบรคาคาร์ ซึ่งนำนักดนตรีจากหลากหลายพื้นเพทางดนตรี วัฒนธรรมและความเชื่อมารวมกัน ช่วงหลายปีที่ผ่านมา เขาเป็นนักเขียนประจำให้กับนิตยสาร *กีตาร์ริสต์* และเป็นครูสอนและผู้นำการจัดอบรมทางดนตรีให้กับ

เดอะปรีนซ์ ทรัสต์นานเกือบหนึ่งทศวรรษ ผลงานของเขาชิ้นนี้บวกกับการแสดงดนตรีถวายสมเด็จพระราชินีและเจ้าฟ้าชายชาร์ลส์ ในฐานะส่วนหนึ่งของวงมาคูชี เฟลย์เยอร์สของคีธ เวธส์ นำไปสู่คำเชิญเข้าร่วมงานที่พระราชวังบักกิงแฮมในปี 2005 เพื่อเฉลิมฉลองอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อชีวิตด้านวัฒนธรรมของสหราชอาณาจักร

ทำไมถึงเป็นโม

โมทำงานหนักมากเพื่อจะทำสิ่งที่เขาทำอยู่นี้ให้ได้ดี เขาเคยประสบความล้มเหลวหลายครั้ง ซึ่งน่าจะทำให้เขาหันเหไปจากรักแรกนี้ของเขา แต่เขายังคงยืนหยัดอยู่บนเส้นทางของตัวเอง ประสบการณ์ในการเอาชนะความล้มเหลวเหล่านั้นของเขาถูกอธิบายไว้อย่างชัดเจนในบทที่ 3 “การเรียนรู้”

มิเชล ริกบี้

“ถ้าฉันตระหนักได้ว่าตัวเองกำลังหมดแรงบันดาลใจ ฉันจะลงมือทำอะไรบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่อย่างนั้นมันก็เหมือนตายทั้งเป็น”

มิเชลเป็นผู้นำคนหนึ่งในโลกของธุรกิจเพื่อสังคม - ธุรกิจเยี่ยมยอดที่ประสานเอาแนวความคิดเชิงพาณิชย์ที่ดีเข้ากับแรงปรารถนาที่จะช่วยเหลือสังคม ปี 1995 เธอร่วมก่อตั้ง รีไซเคิล - อิท! - ธุรกิจที่จ้างคนที่ประสบความยากลำบากจริงๆ ในการหางานที่อื่นทำ

หลังจากเป็นผู้อำนวยการบริหารของ รีไซเคิล - อิท! มา 10 ปี มิเชลก็แบ่งปันความรู้ของเธอโดยเป็นผู้นำองค์กรอีกหลายแห่ง รวมถึงเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้งของ RREUSE ซึ่งเป็นเครือข่ายบริษัทที่ทำงานเกี่ยว

ชื่องกับสังคมในอุตสาหกรรมรีไซเคิล ปี 2001–2006 เธอดำรงตำแหน่ง
คณะกรรมการบริหารมูลนิธิของบริษัท นอกจากนี้ยังมีตำแหน่งในสภา
ธุรกิจขนาดเล็ที่ดีทีไอ และเป็นผู้อำนวยการของอินเวสเตอร์อินพีเพิล
และเป็นซีอีโอของโซเซียลเอ็นเตอร์ไพรส์อิสต์ออฟอิงแลนด์

ทุกวันนี้เธอเป็นประธานกรรมการบริหารของโซเซียลเฟิร์มส์ยูเค
ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายสมาชิกระดับชาติที่ให้การสนับสนุนธุรกิจที่
จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มโอกาสในการจ้างงานแก่คนที่เสียเปรียบทางสังคม
และ/หรือคนทุพพลภาพ

ประสบการณ์ของมิเชลทำให้เธอมีข้อมูลและมุมมองชัดเจน
เกี่ยวกับความต้องการของบริษัทเพื่อสังคมและทิศทางของนโยบาย
ที่สามารถเกื้อหนุนและส่งเสริมให้บริษัทเพื่อสังคมมีพื้นที่ที่เหมาะสม
ภายในเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งสามารถนำวิธีการใหม่ๆ มาใช้เพื่อ
ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เธอเป็น “นักธุรกิจ
เพื่อสังคม” อย่างแท้จริง

ทำไมถึงเป็นมิเชล

มิเชลจำเป็นต้องมีการรับรู้ที่ไวมากต่อโอกาสที่เกิดขึ้นภายใน
บริบทงานของเธอ ประสบการณ์ของเธอมมีส่วนสำคัญในการสร้าง
บทที่ 7 “โอกาส”

เกร็ก เชิร์ล เอ็มปีอี¹

“ตอนนี้หากผมจะลงแข่งขันอะไรสักอย่าง ผมจะพิถีพิถัน
ในการเลือกมาก”

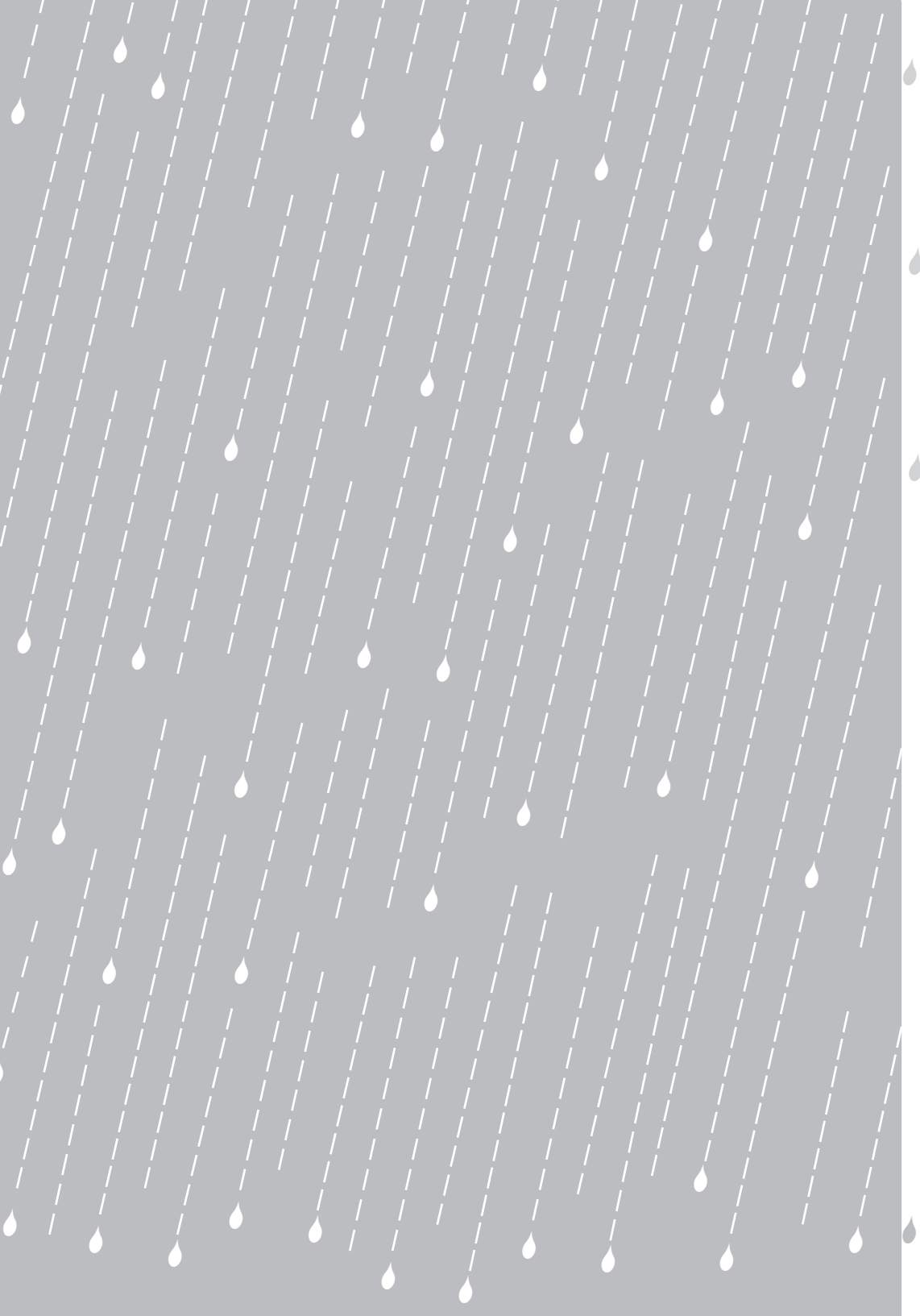
¹ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ของอังกฤษ - ผู้แปล

เกร็กประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วในฐานะนักพายเรือ เริ่มจากเป็นแชมป์โลกรุ่นจูเนียร์ในปี 1989 และ 1990 ปี 1992 (ขณะอายุ 20 ปี) เขาครองเหรียญทองโอลิมปิกพร้อมกับพี่ชาย จอนนี่ และ คนคัดท้ายเรือ แกรี เฮอร์เบิร์ต ในการแข่งขันพายเรือประเภทคูที่มีคนคัดท้าย ความสำเร็จยังคงดำเนินต่อไปไม่หยุดยั้ง เขาเป็นแชมป์โลกอีกครั้งในปี 1993 ได้รับเหรียญรางวัลมากมายจากการแข่งขันชิงแชมป์โลกในปีต่อๆ มา รวมทั้งเหรียญทองแดงในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกปี 1996 แต่แล้วจุดเปลี่ยนก็มาถึงในโอลิมปิกปี 2000 ซึ่งเขาคาดหวังว่าจะชนะเลิศเหรียญและอาจเป็นเหรียญทองด้วยซ้ำ แต่เขากับผู้ร่วมทีมนำเรือ *เฮ็ด คู้ด* เข้าเส้นชัยเป็นลำดับที่สี่ เมื่อนึกย้อนกลับไปที่เขาบอกว่า “หลายสิ่งหลายอย่างอาจไม่ได้เป็นไปตามที่ผมต้องการ ผมไม่ใช่คนที่จะไม่วันผิดพลาด ผมสามารถตกม้าตายได้เหมือนกัน นั่นเป็นบทเรียนที่สำคัญมาก”

หลังจากเล่นกีฬาพายเรือต่อมาอีกระยะหนึ่ง เขาก็เลือกเส้นทางชีวิตที่ต่างออกไป และใช้เวลาหนึ่งปีกับทีมจีบีอาร์ ชาร์เลนจ์ ในรายการแข่งเรือยอชต์ชิงถ้วยอเมริกาคัพ หลังจากปี 2002 การแข่งขันกีฬามีบทบาทในชีวิตของเขาน้อยลงจนกระทั่งปี 2009 ด้วยความตื่นเต็นว่าโอลิมปิกปี 2012 จะมาจัดที่กรุงลอนดอน ทำให้เขาตัดสินใจเลิกเกษียณและกลับมาพิชิตตัวเองอีกครั้ง จนได้รับคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในสี่พายทีมชาติอังกฤษสำหรับการแข่งขันพายเรือประเภทแปดคนที่ จะเข้าร่วมแข่งกีฬาโอลิมปิก เขาทำได้ทุกอย่าง ที่อยู่ในวัย 40 ปี ซึ่งเป็นวัยที่มากเกินกว่าจะคาดหวังความสำเร็จระดับโลกในกีฬาประเภทนี้ ต้องใช้พลังกำลังอย่างสูง เขาและทีมได้เหรียญเงินจากการแข่งขันชิงแชมป์โลกปี 2010 และ 2011 และมุ่งหน้าสู่อโอลิมปิก 2012... (เกร็กและทีมได้เหรียญทองแดง - ผู้แปล)

ทำไมถึงเป็นเกร็ก

เกร็กได้เหรียญทองตอนอายุน้อยมากและเต็มไปด้วยความกระตือรือร้น เขายังคงแสดงผลงานระดับเยี่ยมยอดอยู่ แต่ความไร้เดียงสาของเขาหายไปแล้วและถูกแทนที่ด้วยปัญญา ความสำเร็จระดับเยี่ยมยอดของเขาตลอดช่วงเวลา 20 ปี ทำให้เขามีทั้งความเข้าใจในศักยภาพของตนเองเป็นอย่างสูง (ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญมากต่อบทที่ 4 “การปฏิบัติงาน”) และความเชี่ยวชาญในการทำงานกับกลุ่มคนที่เขาต้องพึ่งพาอย่างเต็มที่ (ซึ่งถูกขยายความในบทที่ 6 “ผู้คน”)

1

ปัจจัยแห่งความโชคดี

“แน่นอน ‘โชคดี’ ย่อมมีส่วน - ทุกอย่างล้วนแต่เป็นส่วนหนึ่งของ ‘ลัทธิเต๋า’ แต่สิ่งสำคัญที่ต้องตระหนักก็คือ ถ้าคุณเตรียมพร้อมมาอย่างดี ทำให้ดีที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้ และใส่ใจกับรายละเอียด คุณก็กำลังให้โอกาสที่ดีที่สุดกับตัวเองในการที่จะประสบความสำเร็จและได้รับการอวยชัยด้วย ‘โชคดี’ นั้น”

อดัม

ในโลกของ อุปนิสยแห่งความโชคดี เรามองว่าโชคดีไม่ใช่ของขวัญอันน่าพิศวงจากเทพเจ้าแห่งโชคชะตา แต่เป็นสิ่งที่ *คุณ* สร้างขึ้นมา ด้วยการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นรากฐานของความโชคดีตามความหมายที่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้จริงนี้ คุณจะทำให้ตัวเองไปอยู่ในจุดที่จะกลายเป็นคนโชคดีที่สุดเท่าที่คุณเคยรู้จักมา

ปัจจัยแห่งความโชคดี 20 ประการ

ความโชคดี เกิดจากการใช้เครื่องมือหลากหลายอย่างที่ผมเรียกว่าปัจจัยแห่งความโชคดี ซึ่งเป็นเนื้อหาหลักของหนังสือเล่มนี้ ในการแนะนำให้คุณรู้จักกับปัจจัยเหล่านั้น ผมได้คิดค้นแบบสอบถามขึ้นมาในบทนี้ ซึ่งจะช่วยให้คุณเชื่อมโยงปัจจัยแห่งความโชคดีแต่ละข้อเข้ากับชีวิตของคุณ นี่เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะคุณจะพบว่าหนังสือเล่มนี้เป็นประสบการณ์ที่ลุ่มลึกมากขึ้นและคุ้มค่ามากขึ้น หากคุณสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาของมันเข้ากับประสบการณ์ส่วนตัวของคุณเอง

แบบสอบถามเรื่องอุปนิสัยแห่งความโชคดี

จงอ่านข้อความแต่ละประโยคที่เชื่อมโยงเข้ากับปัจจัยแห่งความโชคดีแต่ละข้อ แม้ว่าสองข้อความแรกจะสั่งให้คุณต้องเขียนรายการสั้นๆ แต่สำหรับข้อความส่วนใหญ่แล้ว คุณเพียงแต่ตอบว่าใช่ หรือ ไม่ บางข้อความเป็นเรื่องของข้อเท็จจริงและง่ายต่อการตอบ บางข้อความอาจต้องคิดมากหน่อย ขณะที่คุณทำแบบสอบถามนี้ไปเรื่อยๆ คุณจะได้รับความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างข้อความเหล่านั้นกับปัจจัยแห่งความโชคดีแต่ละประการ

ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำเบื้องต้น

- จงซื่อสัตย์กับคำตอบ - อย่าเปลืองเวลาไปกับความคิดฝัน

- คุณจะพบว่าแบบสอบถามนี้เป็นแบบฝึกหัดที่ทรงพลังมากขึ้น หากคุณโยนคำตอบของคุณเข้ากับประสบการณ์หนึ่งๆ ในชีวิตของคุณ คุณอาจจะพบด้วยว่าการบันทึกประสบการณ์ดังกล่าวไว้ข้างข้อความนั้นเป็นประโยชน์กับคุณ คุณสามารถใช้ประสบการณ์เหล่านี้เป็นจุดอ้างอิงเมื่อคุณอ่านเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความโชคดีแต่ละประการอย่างละเอียดในบทต่อไป
- หากคุณพบว่าชีวิตของคุณในขณะนี้ดีมาก ๆ หรือแย่มาก ๆ มันอาจทำให้เกิดอคติในคำตอบของคุณซึ่งจะไม่สะท้อนชีวิตปกติของคุณอย่างแท้จริง ดังนั้นมันสำคัญอย่างยิ่งที่คุณต้องตระหนักเรื่องนี้ไว้ในใจ และหาคำตอบที่แสดงถึงชีวิตโดยรวมของคุณเช่นกัน

เอาละ เรามาทำความเข้าใจปัจจัยแห่งความโชคดี 20 ประการกัน

สิ่งที่ผลักดันให้เกิดความโชคดี

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 1 – รู้ว่าอะไรสำคัญสำหรับคุณ

ขั้นตอนแรกในการสร้างอุปนิสัยแห่งความโชคดีคือ การมีความเข้าใจว่าคุณเป็นใครและอะไรคือสิ่งสำคัญสำหรับคุณ การรู้จักตัวเองทำให้คุณสามารถทุ่มเทเวลาและพลังงานของคุณไปกับสิ่งที่สำคัญต่อคุณ ทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องส่วนตัว การทุ่มเทและพลังงานนี้เองจะผลักดันให้คุณประสบความสำเร็จในระดับที่ยิ่งสูงขึ้น

1. จงเขียนรายการของสิ่งที่คุณชื่นชอบที่สุดเกี่ยวกับงานของคุณ

2. ที่นี่ จงเขียนรายการของสิ่งที่คุณชอบเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับงานอดิเรกหรือกิจกรรมที่คุณมี

ประเด็นของคุณคืออะไร

การเขียนรายการเหล่านี้เป็นเรื่องง่ายหรือยากสำหรับคุณ คุณพบว่าข้อสองง่ายกว่าข้อหนึ่งหรือเปล่า การคิดถึงสิ่งที่คุณชื่นชอบทั้งในที่ทำงานและที่บ้าน เป็นวิธีการที่ง่ายแต่ได้ผลมากในการค้นหาสิ่งที่สำคัญสำหรับคุณ คุณอาจไม่สามารถเปลี่ยนงานอดิเรกให้เป็นงานประจำ แต่หากคุณรู้ว่าคุณได้พลังงานเพิ่มจากการเอาชนะความท้าทายใหม่ๆ ในงานอดิเรกของคุณ คุณก็อาจจะสามารถหาทางเลียนแบบวิธีการเดียวกันนี้ในชีวิตงานประจำของคุณ

ปัจจัยแห่งความโชคดียประการที่ 2 – รู้สึกตื่นตัวและมีชีวิตชีวา

ถ้าอะไรบางอย่างมีความหมายสำหรับคุณ คุณจะพบว่า เป็นเรื่องง่ายที่จะให้ตัวเองจดจ่อทำสิ่งนั้น และตื่นตื่นต่อความเป็นไปได้ต่างๆ ที่มันนำเสนอให้คุณ คุณน่าจะเคยสังเกตพบว่า เมื่อคุณใส่ใจทุ่มเทกับอะไรบางอย่างแล้วจินตนาการของคุณจะเปิดกว้างขึ้น โอกาสทั้งหลายปรากฏให้เห็น และเวลาผ่านไปรวดเร็วเหลือเกิน การใส่ใจทุ่มเทนี้สร้างแรงกระตุ้นขึ้นภายในตัวคุณ ทำให้คุณกลายเป็นคนที่มีความรู้สึกไวมากขึ้นต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว และเห็นโอกาสที่คนอื่นมองไม่เห็น เพราะ – พุด่ง่ายๆ เลยว่า – คุณต้องการเห็น

1. ฉันมีความสุขกับการทำงานอย่างน้อยสามในห้าวัน

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

อุปนิสัยแห่งความโชคดีจะงอกงามได้ดี เมื่อคุณทุ่มเทเอาใจใส่กับสิ่งที่คุณกำลังทำมากกว่าการทำไปอย่างนั้นเอง คุณเห็นอะไรมากขึ้นเพราะคุณต้องการอย่างนั้น ความยากลำบากสามารถดึงเอาสิ่งที่ดีที่สุดในตัวคุณออกมา ไม่ใช่ความเบื่อหน่าย

2. บางครั้งฉันรู้สึกว่ามีสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นในชีวิตมากเกินไป แต่ก็ยังรู้สึกดีกว่าตอนที่ดูเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

การรู้จักความแตกต่างระหว่างการข้องเกี่ยวกับโลกกับการเพิกเฉยต่อโลก - และชอบข้องเกี่ยวกับมากกว่า - อาจมีข้อเสียของมันเวลาทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นพร้อมกัน แต่ความรู้สึก “มีชีวิตชีวา” ที่เราได้รับในสภาวะนี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตที่มีความสุขและมีความหมาย

3. ชีวิตนั้นสั้นเกินกว่าที่จะปล่อยให้มันผ่านไปเฉยๆ
ใช่ ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

โอเค ผมรู้ว่าข้อนี้ไม่ค่อยระบุเฉพาะเจาะจงนัก แต่คุณพอจะเข้าใจความหมายที่ซ่อนอยู่ในข้อความนี้หรือเปล่า ขณะเวลาล่วงเลยปีแล้วปีเล่า จู่ๆ คุณอาจตั้งคำถามว่า “นั่นมันอะไรนะ” และคำตอบก็คือ “ชีวิตของนายไงล่ะเพื่อน” นี่เป็นการใช้ชีวิตล่องลอย โഴยพ้อ ไทรทัศน์ และอาหารกล่องก็ติดอยู่หรืออก หากทำอาชีพอิสระครั้ง แต่มันสามารถติดเป็นนิสัยได้อย่างง่ายดาย อย่าปล่อยให้ชีวิตส่วนใหญ่ของคุณหายไปกับการมีชีวิตอยู่ อย่างน่าเบื่อจำเจ

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 3 – ทำได้และจะทำได้

ความสำเร็จในชีวิตถูกผลักดันให้เกิดขึ้นโดยการผสมผสานระหว่างความรู้และทักษะ - ฉันททำได้ - กับแรงจูงใจ - ฉันทจะทำ ทั้ง

สองสิ่งนี้ต่างเสริมซึ่งกันและกัน แม้ว่าทุกอย่างจะเริ่มต้นจากเปลวไฟแห่งแรงจูงใจภายใน ซึ่งขับเคลื่อนให้คุณสร้างข้อผูกมัดที่จำเป็นต่อการกระทำชนิดที่อุปนิสัยแห่งความซื่อสัตย์โดยรวมจำเป็นต้องใช้ก็ตาม

1. ฉันทำงานเพียงเพื่อจะได้รับเงินบำนาญ

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

หากนี่คือทั้งหมดที่คุณต้องการแล้วละก็ มันก็คงเป็นทั้งหมดที่คุณจะได้นั่นละ การใช้เวลา 80,000 - 100,000 ชั่วโมงตลอดชั่วชีวิตของคุณไปกับการทำงานเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมากเกินไปสำหรับไขว่คว้าเพียงสิ่งเดียว คนที่เกษียณตัวเองทางด้านจิตใจมักไม่ค่อยได้อะไรมากนักจากงานที่ทำ การหาเหตุผลเพื่อดิ่งให้ตัวเองลุกออกจากเตียงตอนเช้า จะช่วยให้คุณพบความหมายในงานของคุณ และเปิดดวงตาของคุณให้เห็นโอกาสทั้งหลายที่งานของคุณมีให้ และนั่นยิ่งกว่าแรงจูงใจของตายอย่างเช่นเงินทองเสียอีก คุณอาจเกษียณตัวเองทางด้านจิตใจตอนอายุ 25... แต่แน่นอนว่าใจของคนที่ยอดเยี่ยมหลายต่อหลายคนไม่เคยเกษียณจากโลกไม่ว่าพวกเขาจะอายุเท่าไรก็ตาม

2. ฉันรู้ดีถึงสิ่งที่ฉันจำเป็นต้องเรียนรู้ตลอดสองปีข้างหน้า เพื่อให้ตัวเองยังคงปฏิบัติงานอย่างดีที่สุดเท่าที่ทำได้

ใช่

ไม่

ความโชคดียิ่งจะเข้าใจดีว่า ความล้มเหลวคือเส้นทางที่จำเป็นสู่ความสำเร็จ และไม่ใช่ข้อพิสูจน์ถาวรว่าคุณไม่ดีพอในขณะนี้ รวมถึงอนาคตด้วย มันง่ายมากที่จะเป็นอัมพาตโดยยึดติดอยู่กับความล้มเหลวในอดีต แทนที่จะมองเห็นความเป็นไปได้ต่างๆ นานาในอนาคต คุณพอจะนึกถึงอะไรสักอย่างในชีวิตของคุณได้ไหม ซึ่งตอนแรกคุณดูจะไม่มีแม้แต่ความสามารถพื้นฐาน แต่เมื่อคุณฝึกซ้อมอย่างแน่วแน่ไม่ย่อท้อ คุณก็พาตัวเองไปอยู่ในระดับที่ดีพอใช้ บางทีมันอาจเป็นงานอดิเรกที่คุณเคยมีตอนอายุยังน้อยก็ได้ จงจำไว้ด้วยว่า ยิ่งคุณทำอะไรบางอย่างได้ดีมากขึ้นเท่าไร โอกาสที่คุณจะทำสิ่งนั้นให้ได้ดียิ่งขึ้นก็ยิ่งเปิดกว้างขึ้นสำหรับคุณ

2. ฉันเคยล้มเหลวกับบางสิ่งบางอย่างมากกว่าหนึ่งครั้ง (เช่น สอบใบขับขี่) ก่อนจะประสบความสำเร็จ

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

หากคุณต้องการทำอะไรบางอย่างอย่างแรงกล้ามากพอ คุณจะสามารถยอมรับความล้มเหลวที่ครั้งก็ได้เพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จ และคุณน่าจะเคยทำอย่างนั้นมาบ้างแล้วอย่างน้อยก็ครั้งหนึ่งในชีวิต คุณจะเอาทัศนคติปลดปล่อยตัวเองให้เป็นอิสระนี้ไปปรับใช้กับที่ไหนได้อีกบ้าง

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 5 – รู้จักความสามารถของคุณ

ที่นี้ นอกเหนือจากทักษะที่คุณมีอยู่ในปัจจุบัน คุณรู้ใหม่ว่า คุณอาจมีความสามารถอื่นได้อีก เป็นเรื่องง่ายมากที่คุณจะติดอยู่กับชุดความสามารถอันสะดวกสบายที่มีอยู่แล้ว และสูญเสียความสงสัยใคร่รู้ในการแสวงหาทักษะใหม่ๆ แต่หนทางดังกล่าวเป็นความชะงักงันและความเบื่อหน่าย และความสามารถทั้งหลายของคุณจะลดความสำคัญลงเรื่อยๆ ในขณะที่โลกหมุนไปโดยปราศจากความข้องเกี่ยวของคุณ เพื่อที่จะให้ตัวเองโชคดี คุณต้องเป็นคนช่างสงสัยและชอบทดลองสิ่งใหม่ๆ มิฉะนั้น คุณจะไม่เคยได้รู้เลยว่าคุณมีความสามารถอื่นได้อีก

1. ฉันพอจะนึกถึงคราวที่ฉันได้ลองอะไรใหม่ๆ และต้องประหลาดใจว่าฉันสามารถทำมันได้ดีกว่าที่คิด

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

นี่ไม่ใช่เป็นเพราะข้ออ้างของพวกที่เชื่อในโชคชะตาที่ว่าเป็นโชคดีของมือใหม่ คุณประสบความสำเร็จเพราะคุณสามารถประสบความสำเร็จ ไม่ใช่เพราะเทพเจ้าแห่งความโชคดีของมือใหม่บังเอิญฉายแสงของพระองค์มายังคุณในขณะนั้นพอดี

2. ถ้าให้นึกถึงสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำได้ในขณะนี้ ฉันคิดว่าตัวเองในอดีต (เมื่อสัก 5 หรือ 10 ปีที่แล้ว) จะประหลาดใจมากทีเดียว

ใช่

ไม่

2. บางครั้งฉันรู้สึกอายเวลาคนชม

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

น่าแปลกใจว่านี่เป็นเรื่องที่พบได้บ่อยมาก คุณเคยพบว่าตัวเองพูดว่า “มันไม่เท่าไรหรอก” ทั้งๆ ที่ทำบางอย่างสำเร็จเป็นอย่างดีหรือเปล่า อย่าปฏิเสธคำชมจงดีมด่ากับมัน และจำไว้ว่าคุณทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้อย่างไร เพราะความสำเร็จก็เป็นครูที่ดีมากเช่นเดียวกับความล้มเหลว

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 7 – สร้างรูปแบบการเรียนรู้ของคุณเอง

คนบางคนเห็นความสำเร็จของคนอื่นเป็นเหตุผลที่จะบั่นทอนความมั่นใจของตัวเอง แต่ไม่มีเหตุผลอะไรที่คุณไม่ควรคิดว่า “พวกเขาเก่งจริง และมันก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่ฉันจะเก่งแบบนั้นไม่ได้”

1. ฉันชอบที่จะเห็นคนอื่นประสบความสำเร็จ และฉันสามารถนึกถึงเหตุการณ์ที่ฉันใช้ความสำเร็จของผู้อื่นมาเป็นแรงจูงใจให้ตัวเอง

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

คุณเป็นคนอิจฉาความสำเร็จของผู้อื่น – “ทำไมถึงเป็นเขา ทำไมไม่เป็นฉัน” หรือเปล่า ความอิจฉาสามารถเป็นปฏิกริยาโต้ตอบทางอารมณ์ที่นำมาซึ่งความชะงักงัน ความสำเร็จของผู้อื่นควรเป็นแรงบันดาลใจให้คุณ ไม่ใช่

เครื่องปั้นทอนกำลังใจ คุณสามารถใช้มันเป็นตัวกระตุ้นให้กับความพยายามของคุณเอง – เป็นเครื่องสาธิตถึงศิลปะของความเป็นไปได้ “มันเยี่ยมยอดเลยที่เห็นเธอประสบความสำเร็จ อะไรคือสิ่งที่เธอกำลังคิดหรือกำลังทำ แต่ฉันไม่ได้คิดไม่ได้ทำ”

ข้อความอีกสองข้อข้างหน้าพูดถึงแง่มุมของการเรียนรู้ อย่างหนึ่ง ซึ่งผมเรียกว่า “ความฉลาดอย่างถ่อมตัว”

2. ฉันสามารถหวนนึกถึงตัวอย่างเฉพาะเจาะจงในช่วงหกเดือนที่ผ่านมา ตอนที่ฉันพูดกับใครสักคน (ขณะที่ฉันไม่รู้หรือไม่เข้าใจบางอย่าง) ว่า “ฉันไม่รู้ คุณพอจะบอกฉันหน่อยได้ไหม”
- ใช่ ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

เป็นการง่ายที่จะพูดว่า “ฉันไม่รู้” กับตัวเองมากกว่าที่จะพูดกับผู้อื่น แต่คนบางคนไม่สามารถแม้กระทั่งทำอย่างนั้นด้วยซ้ำ ถ้าคุณไม่ได้เตรียมใจยอมรับว่าคุณไม่รู้บางสิ่งบางอย่าง คุณจะขาดความอยากรู้อยากเห็นที่จะไปค้นหาคำตอบและมีความรู้มากขึ้น

3. หากฉันพบว่าฉันไม่รู้อะไรบางอย่าง ฉันจะพุ่งตรงไปยังอินเทอร์เน็ต หนังสือฯ เพื่อหาคำตอบ หรือไม่อย่างนั้นก็ตามใครสักคน
- ใช่ ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

คุณให้ตรรกะกับเรื่องนี้ว่า “ฉันไม่รู้คำตอบ ดังนั้นฉันเป็นคนโง่” (ซึ่งก็คือ การเน้นย้ำความต่ำต้อยด้อยค่าของตัวเอง) หรือ “ฉันไม่รู้คำตอบ ฉันไม่รู้ทุกสิ่งทุกอย่างหรอก (ถ้ารู้ทุกอย่าง มันจะไม่น่าเบื่อไปหน่อยหรือ) แต่ฉันก็อยากค้นหาคำตอบ” หรือเปล่า พุทธอีกแห่งหนึ่ง ฉลาดเป็นเรื่องของความเต็มใจที่จะเข้าใจมากกว่าเป็นมุมมองคับแคบเกี่ยวกับปัญญาอ่อนด้อยหรือล้าเลิศของคุณ

อย่างไรก็ดี คนฉลาดที่สุดก็อาจเป็นคนที่มีความคิดคับแคบที่สุดได้ด้วย คนฉลาดบางคนให้ตรรกะกับหลายๆ เรื่องในโลกว่า “ฉันฉลาด ดังนั้นฉันจึงเป็นฝ่ายถูก” นี่เป็นปรากฏการณ์ใหญ่หลวง มันอาจเริ่มต้นช่วงปลายวัยรุ่น ซึ่งเด็กฉลาดทั้งหลายที่พัฒนามุมมองต่อโลกของตัวเองตอนอายุ 18 ปี พบว่ามันยากมากที่จะเปลี่ยนแปลงมุมมองนี้ในช่วงต่อมาของชีวิต

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 8 – เปลี่ยนความกลัวให้เป็นการเติมเต็ม

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการนี้เป็นเรื่องของความสามารถที่จะเปลี่ยน “ความวิตกกังวลต่อการรอคอยอย่างคาดหวัง” – ความรู้สึกกระสับกระส่ายหรือความกลัวเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น – ให้เป็นประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ การโน้มน้าวตัวเองให้เดินเข้าสู่หรือเดินออกจากประสบการณ์ที่มีแนวโน้มเป็นบวกคือสิ่งสำคัญในข้อนี้

1. ฉันมักวิตกกังวลอย่างมากกับเหตุการณ์ที่กำลังจะมาถึง ยกตัวอย่างเช่น ต้อง “พบปะสังสรรค์” ในสิ่งแวดล้อมที่ฉันไม่รู้จักใครเลย หรือต้องนำเสนองาน

ใช่
ไม่

2. ฉันสามารถนึกถึงคราวที่ฉันกังวลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น แต่มันก็ไม่ได้แย่อย่างที่คิดว่าจะเป็น (อีกครั้ง - คุณสามารถนึกถึงประสบการณ์เฉพาะเจาะจงสักอย่างหรือเปล่า)

ใช่
ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

เราทุกคนล้วนมีความกลัวเป็นของตัวเอง บ่อยครั้งความกลัวเหล่านี้ก็กลายเป็นว่าคิดอย่างไรก็ได้ อย่างนั้นคุณรู้สึกกังวลเกี่ยวกับอะไรบางอย่าง บทสนทนาในหัวของคุณทำให้ยิ่งวิตกขึ้นไปอีก และความกังวลเหล่านั้นก็ปรากฏให้เห็นในพฤติกรรมของคุณ บางครั้งคุณยังเหมารวมเองง่ายๆ อีกด้วย อย่างเช่น เหตุการณ์พบปะสังสรรค์หรือการนำเสนอทุกครั้งล้วนเป็นประสบการณ์ที่เลวร้ายหรือเปล่า ผมมั่นใจเลยว่าไม่ใช่ ดังนั้นอะไรล่ะที่ทำให้ครั้งที่ดีมันดี

การปฏิบัติงาน

ปัจจัยแห่งความโชคคดียประการที่ 9 – ทำงานหนัก

คนขี้เกียจไม่มีอุปนิสัยแห่งความโชคคดีย แต่ไม่ใช่เรื่องของการก้มหน้าก้มตาทำมาหากินอย่างไม่ลืมหูลืมตาแต่เพียงอย่างเดียว ผู้ที่ทำงานได้ดีที่สุดทั้งหลายล้วนรู้ว่าจะต้องทุ่มเทความพยายามของตนไปที่ใดจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งยังสร้างความรู้สึกรู้สึกว่ามีเป้าหมายอยู่เบื้องหลังความขยันและการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะพัฒนาผลการทำงานของตนเอง

1. ฉันตระหนักดีถึงสิ่งที่คุณมีพรสวรรค์และไม่มี

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

ถ้าคุณหวังพึ่งพรสวรรค์เพื่อที่จะประสบความสำเร็จ เท่ากับคุณกำลังปล่อยให้โชคชะตา (พรสวรรค์ทั้งหลายที่คุณมีติดตัวมาตั้งแต่เกิด) ควบคุมคุณ ผู้ที่ประสบความสำเร็จรู้ดีว่า ในขณะที่พรสวรรค์มีส่วนช่วย แต่สิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างคือ พรแสวง ต่างหาก

2. หากฉันต้องการทำอะไรสักอย่างให้ได้ดี ฉันจำเป็นต้องฝึกฝน

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

สืบเนื่องจากข้อที่แล้ว สิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างคือ ความขยันบวกกับการฝึกฝน พรสวรรค์มีข้อ

จำกัด แต่ผลลัพธ์ของความขยันพร้อมกับการฝึกฝน
ไม่มีคำว่าจำกัด

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 10 – ประเด็นคืออะไร

พูดง่ายๆ ก็คือ ปัจจัยแห่งความโชคดีข้อนี้เกี่ยวกับการเข้าใจ
คุณค่าที่คุณใส่เข้ามา และสิ่งที่คุณกำลังทำ

1. เมื่อฉันคิดถึงกลุ่มบุคคลที่ฉันเป็นส่วนหนึ่ง (เช่น ทีมงานหรือ
ทีมกีฬา) ฉันรู้อย่างชัดเจนว่าฉันมีประโยชน์อย่างไรกับกลุ่ม
 ใช่ ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

เราเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เพราะเรามีทักษะเฉพาะ
บางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม ยกตัวอย่างเช่น ตำแหน่ง
ที่คุณเล่นอยู่ในทีมกีฬาชนิดหนึ่ง หรือความรู้ทางเทคนิค
ในที่ทำงาน นอกจากนี้ คุณยังนำทักษะที่จับต้องไม่ได้
หลายอย่างเข้ามาในกลุ่มด้วย เช่น ความคิดดีๆ การเน้น
ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็นหลัก ความเป็น
ผู้นำ ฯลฯ

2. โดยไม่ต้องคิดมาก ฉันรู้ว่าสิ่งทีคนอื่น ๆ ต้องการจากฉันตอน
เราทำงานด้วยกันคืออะไร (อาจหมายถึง ทีมงาน ลูกค้า เจ้า
นาย หรือคนที่คุณรู้จักผ่านกิจกรรมทางสังคม กีฬา หรืองาน
อดิเรก)
 ใช่ ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

คนที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดจะชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาทำหรือมอบให้ นั่นก็คือ “ประโยชน์” ที่เกิดจากผลการปฏิบัติงานของพวกเขา ในที่ทำงาน สิ่งนี้ไม่ควรจำกัดอยู่แค่เพียงการทำงานตามหน้าที่ที่กำหนดเท่านั้น มีอะไรอีกบ้างที่คุณควรจะทำ ซึ่งนำไปสู่การสร้างผลการปฏิบัติงานที่ยอดเยี่ยม

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 11 – คิดโดยไม่ต้องคิด

ปัจจัยแห่งความโศกดีข้อนี้เกี่ยวกับเส้นทางสู่การคิดอย่างเปิดใจให้กว้างของคุณ และสภาพแวดล้อมที่ทำให้คุณเกิดความคิดเยี่ยมยอดที่สุด นี่เป็นเรื่องการปรับมุมมองให้โลดแล่นช้าลง เพื่อให้ความคิดที่ดีที่สุดไหลตามคุณทัน

1. ฉันรู้ว่าตอนไหนที่ฉันมีความคิดเยี่ยมยอดที่สุด และฉันสามารถเขียนรายการช่วงเวลาเหล่านั้นได้เดี๋ยวนี้อยู่

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

เรามักจะมีความคิดเยี่ยมยอดที่สุดตอนที่เราไม่ได้ตั้งใจคิดถึงปัญหา อันที่จริงพวกเราหลายคนมีความคิด

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 12 – รู้สึกสดชื่นอยู่เสมอ

การจดจ้องสิ่งเดียวอย่างไม่ลดละมีแต่จะทำให้คุณตาเหล่ คุณจะพบว่าในไม่ช้าคุณจะเหนื่อยและไม่สดใส คนโชคดีทั้งหลายมักเป็นคนช่างสงสัย พวกเขาออกตามล่าหาประสบการณ์ใหม่ๆ รวมถึงวิธีใหม่ๆ ในการทำสิ่งต่างๆ และทำให้ความคิดของพวกเขาสดชื่นอยู่เสมอ

1. ฉัน “พักผ่อนวันหยุดอยู่กับบ้าน” หนึ่งครั้งในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ถ้าคุณไม่เข้าใจประโยคนี้ ให้ตอบว่าไม่)

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

ความคุ้นเคยต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวทำให้คุณคิดว่ามันเป็นของตาย ซึ่งนำไปสู่การพลาดสิ่งที่มีนัยให้คุณ เรื่องนี้ปรับใช้ได้กับการทำงานรวมถึงการพักผ่อนวันหยุด เพื่อที่คุณจะได้เห็นสภาพแวดล้อมของคุณในมุมมองใหม่ๆ ลองเปลี่ยนตัวเองมาเป็นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแถวบ้านคุณเองบ้าง

2. ฉันจำได้อย่างชัดเจนถึง ครั้งสุดท้าย ที่ฉันทำอะไรสักอย่างเป็นครั้งแรก (ถ้าคุณตอบไม่ได้ภายใน 10 วินาที ให้ตอบว่าไม่)

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

ความเต็มใจที่จะลองสิ่งใหม่ๆ ถือเป็นหัวใจสำคัญของการแสวงหาโอกาสและการมีอุปนิสัยแห่งความโชคดี แต่เรื่องนี้เป็นมากกว่าแค่ความเต็มใจ มันเป็นเรื่องของการ

ค้นหาประสบการณ์ใหม่ที่เป็นครั้งแรกอย่างกระตือรือร้น
ด้วย ถือเป็นขั้นต่อมาของประเด็นในข้อที่แล้ว

3. ฉันพยายามเปลี่ยนเส้นทางไปทำงาน แม้ว่าจะเป็นการชั่วคราว
ก็ตาม

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

การเปลี่ยนเส้นทางไปทำงานเป็นวิธีเล็กๆ อย่างหนึ่ง
ที่คุณสามารถใช้ปรับเปลี่ยนกิจวัตรประจำวันของตัวเอง
และยังมีวิธีอื่นๆ อีกมากมาย - ไม่เพียงแต่เปลี่ยนเส้นทาง
คุณยังสามารถเปลี่ยนพาหนะที่ใช้ในการเดินทางได้ด้วย
การทำอะไรแตกต่างออกไปจากกิจวัตรประจำวันจะช่วย
ให้ตัวคุณและความคิดของคุณสดใหม่อยู่เสมอ

4. การลองทำสิ่งใหม่ๆ ทำให้ฉัน “รู้สึกมีชีวิตชีวา” ชีวิตคนเรา
สำคัญที่สุดก็เรื่องนี้ละ

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

มันโอเคมากเลยหากคุณไม่ชอบทำข้อนี้ คนส่วน
มากชอบเสถียรภาพและการทำซ้ำๆ จนเป็นกิจวัตร
แต่อุปนิสัยแห่งความโชคดีย่อมจำเป็นต้องมีการปฏิบัติเชิงรุก
และอย่างน้อยก็ต้องมีจิตวิญญาณของนักผจญภัยอยู่บ้าง

เป้าหมาย

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 13 – มีเป้าหมายชีวิต

แน่นอนว่าปัจจัยแห่งความโชคดีแต่ละข้อเป็นสิ่งที่เลือกจะทำหรือไม่ก็ได้ แต่ข้อนี้น่าจะเป็นข้อที่เลือกได้มากกว่าข้ออื่น คนบางคนเติบโตได้ดีมากเมื่อมีแผนการชีวิตและเป้าหมายใหญ่ เบอ์นิส โมรัน หนึ่งในคนที่เราสัมภาษณ์ ไล่ตามเป้าหมายใหญ่ในชีวิตอยู่เกือบ 30 ปี แต่คนอื่นๆ พบว่าสิ่งนี้ไม่เหมาะกับตัวเอง และชอบการคิดระยะสั้น หรือแม้กระทั่งชอบ “การใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบัน” มากกว่า อย่างไรก็ตาม เราจะได้เห็นในปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 15 เรื่องนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องเบ็ดเสร็จ ถ้าเป้าหมายใหญ่ไม่ได้ช่วยจูงใจคุณก็อย่าไปกังวลกับมัน ถ้าโครงการใหญ่ในชีวิตเป็นสิ่งที่ใช่สำหรับคุณก็เยี่ยมเลย ในเรื่องนี้ สิ่งที่จะต้องทำคือการรู้จักตัวเอง

1. ฉันมีแผนการชีวิตมาตั้งแต่ก่อนอายุ 20 ปี

ใช่

ไม่

2. ฉันมีแผนการชีวิตในหลายช่วงของชีวิต ซึ่งแม้ว่าฉันจะไม่ได้ทำให้มันสำเร็จได้ตามนั้น มันก็ช่วยเป็นแนวทางให้กับชีวิตของฉันในช่วงนั้น

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

คนบางคนวางแผนการชีวิตตั้งแต่ก่อนอายุ 20 ปี และทำมันได้สำเร็จ พวกเราหลายคนอาจจะมีความฝัน

หรือจินตนาการต่างๆ นานาก่อนอายุ 20 ซึ่งยังคงเป็นแค่ความฝันอยู่เหมือนเดิม เพราะเราไม่ได้ลงมือทำ ปกติแล้วการลงมือทำจำเป็นต้องมีความคิดที่ชัดเจน - การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวที่จะทำเป้าหมายใหญ่ในชีวิตให้สำเร็จ แต่ก็เช่นเดียวกับเป้าหมายระยะสั้นของอุปนิสัยแห่งความโชคดีประการที่ 14 แผนการใหญ่ในชีวิตสามารถเป็นเป้าหมายชีวิตสำหรับคนบางคน

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 14 – มีเป้าหมายระยะสั้น

เป้าหมายใหญ่ของชีวิตอาจเป็นเรื่องยากที่จะจูงใจคน หากจุดสุดยอดของความสำเร็จอยู่ห่างไกลในอนาคต เป้าหมายระยะสั้นจะช่วยให้วิธีการสร้างเป้าหมายที่เข้าถึงได้ทันที รวมทั้งยังมีวิธีให้สามารถตรวจสอบความก้าวหน้าได้ด้วย ดังนั้นนี่จึงเป็นชื่อของปัจจัยแห่งความโชคดีข้อนี้

1. ฉันมีเป้าหมายระยะสั้นให้กับตัวเอง เพื่อช่วยให้ฉันพัฒนาขึ้น (คุณพอนึกถึงตัวอย่างเฉพาะเจาะจงสักอย่างที่คุณได้ทำในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่)

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

การตั้งเป้าหมายระยะสั้นทำให้เรื่องใหญ่กลายเป็นเรื่องที่สามารถจัดการได้ หลักไมล์สำคัญในชีวิตเหล่านี้ยังเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับตรวจสอบความก้าวหน้าอีกด้วย

- ฉันรู้ว่าจะต้องใช้อะไรเพื่อกระตุ้นจิตใจของตัวเอง และฉันต้องแน่ใจว่าฉันมีโครงการต่างๆ ในภายภาคหน้าที่สามารถให้ตัวกระตุ้นนั้นกับฉัน

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

เป้าหมายระยะสั้นเป็นสิ่งเย้ายมยอด แต่มันต้องมีความหมายสำหรับคุณด้วย

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 15 – ใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบัน

ปัจจัยแห่งความโชคดีข้อนี้ไม่ได้ตั้งใจจะให้ป็นปรัชญาศุนย์รวมของชีวิต แต่มันควรจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนเรา ซึ่งเสนอแนะว่ามีหลายครั้งที่เราต้องใช้หัวใจมากกว่าใช้หัวสมองคิดวิเคราะห์

- ฉันมักก้าวถอยหลังออกมาหนึ่งก้าว และคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่ทำให้ฉันมีความสุขในวันนั้น รวมถึงปัญหาต่างๆ ด้วยเช่นกัน

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

เป็นเรื่องง่ายที่จะลืมความพึงพอใจเล็กๆ น้อยๆ หรือแม้กระทั่งไม่ได้สังเกตเห็นมัน เมื่อคุณถูกรุมเร้าด้วยเรื่องอื่นๆ

- บางครั้งฉันก็ทำอะไรไปตามอารมณ์

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

ช่วงขณะที่เราทำอะไรอย่างทันท่วงทีไม่ได้เตรียมล่วงหน้าเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งของชีวิต แม้กระทั่งการทำตามวิธีที่ผ่านการขบคิดมาอย่างดีอย่างหนึ่งสี่เล่มนี้ นำเสนออย่างเคร่งครัดเกินไป ก็อาจทำให้คุณพลาดโอกาสและความสนุกบางอย่าง

ผู้คน

ปัจจัยแห่งความโชคดียุติประการที่ 16 – พฤติกรรมบ่มเพาะพฤติกรรม

คนที่ตอนแรกเราเข้ากับพวกเขาไม่ได้แต่สุดท้ายเราก็เรียนรู้ที่จะเข้ากับพวกเขา นั้นย่อมมีอยู่เสมอ แล้วก็ยังมีคนที่เราไม่มีวันจะเข้ากับเขาได้อยู่ด้วย แต่มีสิ่งที่เราสามารถทำได้เพื่อให้คนกลุ่มหลังนี้มีจำนวนน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ พฤติกรรมที่ดีของคุณจะเป็นโอกาสที่ดีที่สุดที่จะทำให้คุณได้รับพฤติกรรมที่ดีตอบแทนกลับมา

1. ฉันสามารถนึกถึงคนสองสามคนที่ฉันเคยพบและทนไม่ได้
ไม่มีทางที่ฉันจะทำงานร่วมกับคนพวกนี้ได้

ใช่

ไม่

2. ฉันสามารถนึกถึงคนบางคนในชีวิต ซึ่งแม้ฉันจะไม่ได้ชอบมากมายนัก แต่ฉันก็เรียนรู้ที่จะร่วมงานกับพวกเขา

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

ในชีวิตของบางคนดูจะมีคนที่พวกเขา “ทนไม่ได้” มากกว่าคนอื่น ๆ บางทีคนพวกนี้จำเป็นต้องจัดการกับ สไลด์ส่วนตัวของตนแทนที่จะโทษคนอื่น

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 17 – สร้างเครือข่าย

ปัจจัยแห่งความโชคดีข้อนี้เป็นเรื่องของการสร้างเครือข่ายด้วย เจตนาที่ดีที่สุด เป็นเรื่องของการมองว่าการสร้างเครือข่ายนั้นเป็นความ ยินดี และไม่ใช้สิ่งที่คุณทำเพียงเพราะคุณจะได้ผลประโยชน์จากการนี้ ข้อความที่สามเป็นตัวชี้ชัดที่ดีถึงวิถีปฏิบัติที่ดีของปัจจัยข้อนี้

1. ฉันมุ่งมั่นสร้างเครือข่ายของคนที่คุณรู้จัก และไม่ใช้แค่คน รู้จักใน LinkedIn เท่านั้น

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

LinkedIn ไม่ใช่สิ่งเสียหาย แต่หากคุณไม่ได้ใช้ บริการบ่อยมากพอ มันก็อาจเป็นเพียงแค่เครื่องมือสร้าง เครือข่ายที่เฉื่อยมาก การมีรายชื่อของคนรู้จักที่คุณใกล้ ขิดสนิทสนมเป็นสิ่งที่ดีก็จริง แต่นักสร้างเครือข่ายที่ดีจะ คิดถึงคนรู้จักที่จะสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ด้วย รวมถึงคนที่พวกเขาแทบจะไม่รู้จักเลย บ่อยครั้งนั้นหมายถึง การติดต่อพบเจอตัวจริง

2. ฉันไม่ทิ้งเพื่อนหรือคนรู้จัก หากฉันแวะไปละแวกที่พวกเขา
อยู่ ฉันจะติดต่อกับพวกเขา แม้ว่าเราจะไม่ได้พบกันมานาน
มากแล้วก็ตาม

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

ผมได้ข้อนี้มาจากอดัม - หนึ่งในคนที่ผมสัมภาษณ์
ในหนังสือเล่มนี้ และเป็นนักสร้างเครือข่ายด้วย ระยะเวลา
ที่ขาดการติดต่อกันไม่ควรเป็นสาเหตุสำหรับการ
สูญเสียคนที่คุณเข้ากันได้

3. ฉันมีความสุขในการพาคคนที่ฉันคิดว่าน่าจะช่วยเหลือกัน
มารู้จักกัน

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

นี่คือสิ่งที่สำคัญ เพราะการกระทำอย่างนี้แสดงให้เห็นว่าคุณสร้างเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือคนอื่น และไม่ใช่เพียงเพื่อผลลัพธ์อย่างรวดเร็วชนิดที่มีแต่คุณเท่านั้นที่ได้ผลประโยชน์ อันที่จริงการสร้างเครือข่ายแบบนี้จะช่วยให้ผลตอบแทนกับคุณในระยะยาว เพราะผู้คนจะจำได้ว่าคุณทำอะไรลงไปบ้าง

ปัจจัยแห่งความโชคตีประการที่ 18 – มีอิทธิพล

ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือเป็นแหล่งที่มาหลักของอิทธิพลที่คุณจะมีได้ คนที่มีประสิทธิภาพที่สุดส่วนใหญ่ ต้องอาศัยผู้คนเพื่อ

ให้ได้ผลลัพธ์ ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องใช้อิทธิพล ปัจจัยแห่งความ
โศกดีข้อนี้แสดงให้เห็นวิธีสร้างอิทธิพลนั้น

1. ฉันตระหนักชัดเจนดีว่าฉันมีชื่อเสียงแบบใด และด้วยเหตุใด
จึงมีชื่อเสียงแบบนั้น

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

คนบางคนเข้าใจถูกต้องเป๊ะเกี่ยวกับชื่อเสียงของตัวเอง ในขณะที่คนอื่นกลับเข้าใจผิดไปมาก (แน่นอนว่าพวกที่เข้าใจผิดก็คิดว่าตัวเองเข้าใจถูกต้องแล้ว) แต่สิ่งที่ชัดเจนก็คือ ชื่อเสียง – ซึ่งผมหมายถึงชื่อเสียงในทางที่ดีมากกว่าความชั่วร้าย – เป็นวิธีที่สำคัญในการส่งอิทธิพล โน้มน้าวใจ และต่อรอง

2. ฉันใช้คำว่า “เชื่อฉันสิ” ในบทสนทนา

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

ความเชื่อใจคือแหล่งที่มาหลักของอำนาจและอิทธิพลสำหรับคุณ ซึ่งต้องใช้เวลาในการสร้างขึ้นมา หากใครสักคนใช้คำว่า “เชื่อฉันสิ” เป็นเครื่องมือในการส่งอิทธิพลต่อตัวผม ผมจะรู้สึกสงสัยโดยอัตโนมัติถึงเหตุผลที่เขาบอกให้ผมเชื่อเขา ผู้ที่มีอิทธิพลอย่างแท้จริงไม่จำเป็นต้องเตือนใครก็ตามถึงที่มาของอิทธิพลนั้น

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 19 – แบ่งปันความสำเร็จ

เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับบรรยากาศระหว่างคุณกับคนอื่น ๆ และสามสิ่งง่าย ๆ ที่คุณสามารถทำเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีขึ้น นั่นก็คือ การกล่าวคำชื่นชม การพูดขอบคุณ และการเฉลิมฉลองความสำเร็จ

1. ในช่วงสามเดือนที่ผ่านมา ฉันได้กล่าวชื่นชมยินดีกับความสำเร็จของใครบางคน

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

คนเราต้องเจ็บปวดทนทุกข์กับปัญหาและความล้มเหลว ถ้าคุณเป็นคนที่ทำงานในสำนักงาน คุณน่าจะพบว่าการประชุมส่วนใหญ่คุณจะมีแต่เรื่องนี้ – และไม่ยกย่องความสำเร็จมากพอ การพูดถึงความสำเร็จของคนอื่นเป็นวิธีที่ดีมากในการสร้างความสัมพันธ์ คนทั้งหลายต่างก็ชอบใจที่คุณมองเห็นความสำเร็จของพวกเขา

2. ฉันกล่าวขอบคุณใครสักคนอย่างหนักแน่นสำหรับบางสิ่งบางอย่างที่เขาทำให้ฉันในช่วงเจ็ดวันที่ผ่านมา

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

การพูดขอบคุณและกล่าวชื่นชมเป็นวิธีที่ดีมากที่จะทำให้คนอื่น ๆ รู้สึกดีเกี่ยวกับตัวพวกเขาเอง (เช่นเดียวกับเป็นแรงจูงใจขั้นพื้นฐาน) และเราจะจดจำคนที่มอง

เห็นเรา แต่ยิ่งเราแวดล้อมไปด้วยบุคคลหน้าเดิมๆ นานเท่าไร เราก็มักเพิกเฉยต่อกันและกันมากขึ้นเท่านั้น จงใช้เวลาจดจำพวกเขา

โอกาส

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 20 – มองเห็นโอกาส

คนที่มีอุปนิสัยแห่งความโชคดีไม่รอให้โอกาส “ผ่านเข้ามา” พวกเขาจะกระตือรือร้นในการสร้างโอกาสให้กับตัวเอง และ “เตรียมพร้อม” ที่จะใช้ประโยชน์จากโอกาสเมื่อมันปรากฏตัวขึ้น

1. ฉันเห็นทางเลือกหลากหลายในสถานการณ์หนึ่งๆ แทนที่จะเห็น “คำตอบที่ถูกต้องแต่เพียงหนึ่งเดียว” อันสมบูรณ์แบบ
ใช่ ไม้

ประเด็นของคุณคืออะไร

ในฐานะที่เป็นมนุษย์ เราทุกคนมีแนวโน้มที่จะมองหาการตอบสนองทางความคิดที่สมบูรณ์แบบ อันได้แก่ คำตอบที่ถูกต้องแต่เพียงหนึ่งเดียว ซึ่งมักจะเป็นคำตอบที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด แต่บ่อยครั้งยังมีความเป็นไปได้มากมาย ดังนั้นจึงมีคำตอบที่ถูกต้องมากมาย

2. ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ฉันสามารถนึกถึงคราวที่ใครสักคนหัวเราะความคิดของฉัน
ใช่ ไม้

ประเด็นของคุณคืออะไร

พวกเราส่วนใหญ่ไม่ชอบความอับอายขายหน้าในทางตรงกันข้าม อย่างที่ความเป็นจริงสอนเรา มีแต่คนโง่เขลาเท่านั้นที่ไม่เคยดูเหมือนว่าโง่เขลา เสี่ยงหัวเราะของคนอื่นอาจเป็นภาพสะท้อนของความรู้ความสามารถของพวกเขาเองในการที่จะชื่นชมสนุกสนานไปกับปัญญาอันเปี่ยมด้วยจินตนาการ มากกว่าจะเป็นการหัวเราะเยาะความโง่เขลาของคุณ หรือมันอาจหมายความว่าพวกเขาชอบความขี้เล่นของคุณก็เป็นได้ คุณจำเป็นต้องสนุกสนานไปกับบทละครที่เกี่ยวข้องกับการเปิดจินตนาการของคุณ คนที่มองเห็นโอกาสมักจะหนึ่งหน้า ความคิดที่น่าตกชบขันในวันนี้ คือเรื่องราวความสำเร็จของวันพรุ่งนี้

- ฉันรู้ดีว่าจุดสูงที่สุดของหมู่บ้านหรือเมืองที่ฉันอาศัยอยู่อยู่ตรงไหน และฉันเคยไปที่นั่นมาแล้ว!

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

คุณสามารถมองเห็นสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว - ทั้งในแง่กายภาพและมโนภาพ - ในมุมมองต่างๆ หรือเปล่า อันที่จริง นี่เป็นคำถามอุปมาอุปไมยเกี่ยวกับความอยาก رؤ้อยากเห็น คนที่มองเห็นโอกาสมักตั้งคำถามอย่างเช่น “ฉันจะทำการนี้ให้ดีขึ้น ถูกลง อย่างรวดเร็ว อย่างแตกต่างได้อย่างไร”

4. ถ้าดูเหมือนว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ฉันจะทำให้อะไรบางอย่างเกิดขึ้นเอง

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

ครั้งหนึ่ง จอร์จ โฟร์แมน นักธุรกิจและนักมวยเคยกล่าวว่า เขาคิดว่า “ไม่มีอะไรเกิดขึ้น” เป็นสิ่งเลวร้ายที่สุดที่เขาสามารถจินตนาการว่าเกิดขึ้นกับเขา น้อยครั้งที่คนซึ่งมองเห็นโอกาสจะพอใจกับสถานการณ์ปัจจุบัน อันสะดวกสบาย

5. ฉัน “เงยหน้า” มองขณะเดินไปตามท้องถนน และไม่ได้มองแค่ระดับสายตาเท่านั้น

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

นี่เป็นคำอุปมาสำหรับความสำคัญของ “การเปิดโลกทัศน์ของคุณ” อันที่จริงมันไม่ใช่แค่คำอุปมา คุณจะมองเห็นสิ่งที่เยี่ยมยอดทั้งหลายจริงๆ เมื่อคุณเงยหน้ามองเบื้องสูงเช่นเดียวกับมองในระดับสายตา ความเป็นไปได้ทั้งหลาย - ซึ่งหมายถึงโอกาสทั้งหลาย - จะเผยตัวเองออกมาให้เห็นเต็มไปหมด หากคุณเตรียมพร้อมที่จะมองในที่ต่างๆ เพื่อหามัน

6. คุณสามารถนึกถึงครั้งหนึ่งในชีวิตคราวที่ได้ตัดสินใจอะไรบางอย่างที่มีผลเปลี่ยนแปลงชีวิตตัวเองภายในเวลาไม่กี่นาทีเพียงเพราะว่าคุณรู้สึกว่ามันใช่

ใช่

ไม่

ประเด็นของคุณคืออะไร

มีอันตราายอยู่ในเรื่องนี้ด้วย กล่าวคือ ความรู้สึกของเราเป็นอารมณ์และสามารถบิดเบือนการตัดสินใจที่ดี แต่โดยหลักการแล้ว เป็นความจริงที่ว่า บางครั้งโอกาสปรากฏขึ้นแค่เพียงชั่วประเดี๋ยวเสี้ยวจันเราไม่มีเวลาคิดใคร่ครวญ บางครั้งมันได้ผลเหมือนกันหากเราจะฟังเสียงหัวใจของเราให้มากเท่าๆ กับสมอง ตอนที่ผมทำงานกับคณะทำงานเพื่อช่วยให้พวกเขาตัดสินใจได้ดีขึ้น มันน่าสนใจมากที่หลายคนเหลือเกินบอกว่า บางครั้งการตัดสินใจอย่างรวดเร็วเป็นการตัดสินใจที่ดีที่สุดที่พวกเขาเคยทำตาม อีกอย่างหนึ่งก็คือ การทำตามการตัดสินใจที่เกิดขึ้นจากความผูกพันทางอารมณ์ ย่อมดีกว่าการทำตามการตัดสินใจที่เกิดจากการคิดอย่างถี่ถ้วนตามหลักเหตุผล แต่คุณไม่รู้สึกถึงแรงขับเคลื่อนทางด้านอารมณ์เลย

ปัจจัยแห่งความโชคดี 20 ประการ

และนี่คือรายการของปัจจัยแห่งความโชคดี 20 ประการ

■ สิ่งที่มีผลกระตุ้นให้เกิดความโชคดี

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 1 – รู้ว่าอะไรสำคัญสำหรับคุณ

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 2 - รู้สึกตื่นตัวและมีชีวิตชีวา

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 3 - ทำได้และจะทำ

■ การเรียนรู้

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 4 - ความล้มเหลวเป็นสิ่งดี

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 5 - รู้จักความสามารถของคุณ

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 6 - เปิดกว้างต่อผลตอบรับ

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 7 - สร้างรูปแบบการเรียนรู้ของคุณเอง

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 8 - เปลี่ยนความกลัวให้เป็นการเติมเต็ม

■ การปฏิบัติงาน

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 9 - ทำงานหนัก

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 10 - ประเด็นคืออะไร

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 11 - คิดโดยไม่ต้องคิด

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 12 - รู้สึกสดชื่นอยู่เสมอ

■ เป้าหมาย

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 13 - มีเป้าหมายชีวิต

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 14 - มีเป้าหมายระยะสั้น

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 15 - ใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบัน

■ ผู้คน

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 16 - พหุกิจกรรมบ่มเพาะพหุกิจกรรม

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 17 - สร้างเครือข่าย

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 18 - มีอิทธิพล

ปัจจัยแห่งความโศกดีประการที่ 19 - แบ่งปันความสำเร็จ

■ โอกาส

ปัจจัยแห่งความโชคดีประการที่ 20 - มองเห็นโอกาส